

Sygnatura akt VI Ka 658/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 września 2021 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Mika

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Sławomira Żydka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2021 r.

sprawy **M. B.** ur. (...) w B.

córki S. i J.

oskarżonej z art. 193 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 17 czerwca 2021 r. sygnatura akt VI K 100/21

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
- zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 536,60 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych sześćdziesiąt groszy) i wymierza jej opłatę za II instancję w wysokości 60 zł (sześćdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 658/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 17 czerwca 2021 roku, sygn. VI K 100/21

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający wpływ na jego treść, poprzez ustalenie na podstawie nieprawidłowej naruszającej art. 7 k.p.k. oceny dowodów, że oskarżona M. B. swoim zachowaniem wyczerpała ustawowe znamiona czynu określonego w art. 193 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. pomimo braku ku temu wystarczających podstaw w zgromadzonym w toku sprawy materiale dowodowym	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Uzasadnienie zarzutu wskazuje na to, że awizowane uchybienie to w istocie naruszenie przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 7 k.p.k. Przypomnieć wypada, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych skutecznie można formułować wyłącznie w sytuacjach, gdy skarżący nie kwestionuje oceny wiarygodności poszczególnych dowodów, a więc uznania za wiarygodne dowodów stanowiących podstawę ustaleń faktycznych i uznania		

za niewiarygodne dowodów przeciwnych. Błędne ustalenia faktyczne będące skutkiem naruszenia przepisów prawa procesowego regulujących ocenę wiarygodności dowodów, to w istocie jedynie skutek pierwotnego uchybienia wskazujący na jego wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Jedno uchybie o charakterze pierwotnym może być podstawą wyłącznie jednego zarzutu, a zbędne mnożenie wtórnych zarzutów nie znajduje jakichkolwiek podstaw prawnych.

Naruszenia przepisu art. 7 k.p.k. skarżący upatruje w uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonej. Tymczasem powód takiej oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonej zostały klarownie wskazany. Była nim sprzeczność wyjaśnień oskarżonej z logicznymi, rzeczowymi, spójnymi i wzajemnie potwierdzającymi się zeznaniami świadków J. B., E. B. oraz S. B.. Jedynym argumentem skarżącego przeciwko takiej ocenie, jest wskazanie na konflikt pomiędzy J. B. a oskarżoną. Tymczasem relacja E. B. pełnoletniej córki oskarżonej i J. B. w pełni potwierdza zeznania J. B., a przeciw z córką oskarżona nie pozostaje w konflikcie. Relacje świadków przeczą przy tym wyjaśnieniom oskarżonej jakoby małoletnia córka oskarżonej B. B. była zapłakana otwierając oskarżonej drzwi do mieszkania, a więc przeczą jasno wskazanemu w wyjaśnieniach oskarżonej motywowi działania związanemu z obawami oskarżonej o stan jej małoletniej córki.

Pozostałe argumenty zawarte w uzasadnieniu apelacji mające w zamyśle skarżącego wykazywać bądź to brak umyślności po stronie

oskarżonej, czy też pozostawianie oskarżonej w usprawiedliwionym błędzie co do bezprawności jej czynu również nie przekonują. W istocie oskarżona w swoich wyjaśnieniach nie kwestionowała faktu, że usłyszała zarówno od córki E. B., jak i od męża J. B. wezwania do opuszczenia mieszkania, lecz do wezwań tych się nie zastosowała. W pierwszym przypadku wyłącznie z tego powodu, że chciał porozmawiać z nieobecnym wówczas w mieszkaniu J. B., a w drugim przypadku, gdyż nie chciała, aby opuszczenie przez nią mieszkania, po tym jak do interwencji wezwano Policję, została potraktowana jako ucieczka. Wskazane przez samą oskarżoną motywy jej działania w sposób jednoznaczny świadczą o umyślności i jedynie o towarzyszącym temu zachowaniu przekonaniu oskarżonej, że "nie robi nic złego" i "nie jest przestępcą". W istocie przy założeniu prawdziwości w tej kwestii wyjaśnień oskarżonej, jej twierdzenia świadczą o braku świadomości po jej stronie bezprawności jej zachowania. Aby taki brak świadomości bezprawności czynu mógł oskarżoną uwolnić od winy, należałoby jednak brak taki uznać za usprawiedliwiony w rozumieniu art. 30 k.k. Przypomnieć więc wypada sposób, w jaki należy badać, czy błąd co do bezprawności czynu ma charakter błędu usprawiedliwionego, czy też nie. Rozstrzygając tę kwestię należy posłużyć się kryterium normatywnym miarodajnego obywatela, który – będąc w sytuacji sprawcy – także nie miałby świadomości bezprawności czynu; wówczas błąd taki można by usprawiedliwić. Za usprawiedliwiony może być uznany tylko taki błąd, co do którego nie można sprawcy postawić zarzutu,

że przy zachowaniu przeciętnej przezorności mógł tego błędu uniknąć. Tymczasem pojęcie miru domowego chroniącego ludzką prywatność, jak też bezwzględna konieczność poddania się woli właściciela (posiadacza) mieszkania w sytuacji wezwania do opuszczenia lokalu, są powszechnie znane i od dawna ugruntowane w kulturze. Rzekoma nieświadomość po stronie oskarżonej bezprawności jej zachowania jawi się jako całkowicie niezrozumiała i niewiarygodna przy uwzględnieniu wieku oskarżonej oraz poziomu jej wykształcenia. Oczywiście działanie oskarżonej w warunkach art. 31 § 2 k.k. jednoznacznie wskazuje na istotne ograniczenia oskarżonej w zdolności do rozpoznania znaczenia swojego czynu, a więc również zdolności co do jego oceny prawnej, lecz zdolności tej nie wyłączały. Bez konieczności prowadzenia w tej materii szerszych rozważań za całkowicie nieusprawiedliwiające zachowania oskarżonej uznać należy wskazane przez nią motyw nieopuszczenia mieszkania. Na rozmowę z J. B. czy też przyjazd Policji oskarżona mogła przecież poczekać poza mieszkaniem, co nie stanowiło dla niej żadnej istotnej dolegliwości.

Wniosek

o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Brak uchybień wskazanych w zarzucie, jak też innych podlegających uwzględnieniu z urzędu przez sąd odwoławczy, w szczególności z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k. bądź też wskazujących na konieczność przeprowadzenia przewodu sądowego od początku.	

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
uznanie oskarżonej za sprawcę czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 193 k.k., zastosowanie środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania, nałożony obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego oraz jego wysokość, w końcu rozstrzygnięcie o kosztach sądowych	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Brak uchybień wskazanych w zarzucie, jak też innych podlegających uwzględnieniu z urzędu przez sąd odwoławczy niezależnie od kierunku i granic zaskarżenia oraz podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k. i art. 455 k.p.k.)	

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
1Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	<p>Wobec złożenia przez ustanowionego z urzędu obrońcę oskarżonej oświadczenia, że jego wynagrodzenie nie zostało pokryte w całości ani w części uwzględniono wnioski adwokata M. W. zasądzając na jego rzecz od Skarbu Państwa wynagrodzenie w wysokości minimalnej stawki za obronę przed sądem okręgowym w drugiej instancji § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu podwyższonej o kwotę podatku od towarów i usług zgodnie z § 4 ust. 3 powołanego rozporządzenia</p>
3	<p>Z uwagi na nieuwzględnienie apelacji wywiezionej wyłącznie przez obrońcę oskarżonej zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążać należało oskarżoną. Z tego też powodu oskarżoną obciążono obowiązkiem zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków tego postępowania, na które złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wynagrodzenie obrońcy z urzędu oraz ryczał za doręczenie pism i zawiadomień w kwocie 20 złotych stosownie do § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U.2013.663 j.t.) - opłata za nieskuteczną apelację kwestionującą winę zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r.

o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.1983.49.223 j.t) w wysokości opłaty należnej za pierwszą instancję tj. wynikającej z art. 7 ustawy, a więc w wysokości mieszczącej się w przedziale od kwoty 60 do 100 złotych.

Równocześnie nie dopatrzone się podstaw do uznania, że sytuacja rodzinna i materialna oskarżonej, w szczególności wysokość dochodów oraz rozmiary obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej córki, sprawiły, że uiszczenie przez oskarżoną kosztów sądowych za postępowanie odwoławczego byłoby dla niej zbyt uciążliwe. Nałożeniu na oskarżoną obowiązku zapłaty tych kosztów nie sprzeciwiały się również zasady słuszności.

1PODPIS

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie oskarżonej za sprawcę czynu zabronionego z art. 193 k.k.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana